

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM**

Avdelning 30

DOM

2016-01-14

Meddelad i
Stockholm

Mål nr
25731-15

FINANSINSPEKTIONEN

Ink. 2016-01-18

Dnr.

KLAGANDE

Paylevo AB, 556906-0477

Ombud: Advokat Henrik Fieber och advokat Dan Hanqvist
Roschier Advokatbyrå AB
Box 7358
103 90 Stockholm

MOTPART

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Finansinspektionens beslut 2015-11-17, bilaga 1

SAKEN

Föreläggande enligt lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter

---

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

Dok.Id 682075

Postadress
115 76 Stockholm

Besöksadress
Tegeluddsvägen 1

Telefon
08-561 680 00

E-post:
forvaltningsrattenistockholm@dom.se
www.domstol.se/forvaltningsratt

Telefax
08-561 680 01

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

YRKANDEN M.M.

Finansinspektionen beslutade den 17 november 2015 att förelägga Paylevo AB (härefter Paylevo) att senast den 30 november 2015 upphöra med viss verksamhet med konsumentkrediter. Finansinspektionens beslut gällde omedelbart.

Paylevo yrkar att förvaltningsrätten ska upphäva Finansinspektionens beslut och anför bl.a. följande. Paylevo utför traditionell factoring då bolaget köper de kundfordringar som uppstår när olika handlare ger sina kunder möjligheten att handla mot faktura. Verksamheten innebär varken lämnande eller förmedling av krediter och faller därmed utanför lagens tillämpningsområde. I samband med att en kund önskar handla mot faktura görs en kreditprövning som ligger till grund för såväl handlarens beslut att låta en kund handla mot faktura som Paylevos beslut att förvärva kundfordringen. En handlare kan välja att acceptera krediter som inte kvalificerar sig enligt factoringkriterierna. Om Paylevo skulle göra en separat prövning om varje kundfordring uppfyller factoringkriterierna skulle det utgöra ett onödigt steg i den automatiserade processen. Paylevo förvärvar således redan befintliga fordringar från handlare som har beviljat sina kunder kredit. Om kunden väljer att handla mot faktura har kunden inte något inflytande över om kundfordringen överläts till Paylevo. Finansinspektionens resonemang bygger på en extensiv tolkning av tillståndskravet, som medför att tillståndsplikten ges en omfattning utanför lagens tillämpningsområde. Inskränkningar av den grundläggande näringsfriheten ska ges en snäv tolkning. Det kan därför ifrågasättas om inte Finansinspektionens beslut strider mot legalitetsprincipen.

Finansinspektionen har, sedan Paylevo överklagat beslutet, fattat beslut om att föreläggandet inte ska gälla omedelbart. Finansinspektionen vidhåller i övrigt det överklagade beslutet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Yrkesmässig verksamhet med konsumentkrediter som består i att lämna eller förmedla krediter till konsumenter kräver tillstånd av Finansinspektionen enligt 4 § lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter (LVK) jämförd med 1 § samma lag. Tillstånd krävs inte om något av undantagen som anges i 5 § LVK är tillämpliga.

Frågan i målet är om den verksamhet som Paylevo bedriver är att anse som sådan tillståndspliktig verksamhet.

Paylevo menar att bolaget utför s.k. factoring, dvs. att bolaget köper de kundfordringar som uppstår när olika handlare ger sina kunder möjligheten att handla mot faktura. Paylevos verksamhet innebär enligt bolaget varken lämnande eller förmedling av krediter och den faller därmed enligt bolaget utanför LVK:s tillämpningsområde.

Finansinspektionen menar att Paylevos verksamhet inte utgör factoring. Inspektionen har i det överklagade beslutet bedömt att det visserligen är handlaren som ”i det första transaktionsledet” lämnar betalningsansånd till konsumenten, men att konsumenten använder Paylevos tjänst för att finansiera sitt köp hos handlaren. Paylevo lämnar därmed enligt Finansinspektionens bedömning en kredit i den mening som avses i LVK.

Förvaltningsrätten bedömer i likhet med Finansinspektionen att ledning vid bedömningen av om Paylevo ska anses lämna krediter till konsumenter kan hämtas i konsumentkreditlagens (2010:1846) definitioner.

I 2 § konsumentkreditlagen anges att med kreditavtal avses ett avtal om lån, kontokredit, betalningsansånd eller liknande. Med kontokredit avses ett

kreditavtal som innebär en fortlöpande rätt att utnyttja ett kreditutrymme. Vidare anges att med kreditköp avses ett köp av en vara eller tjänst som finansieras genom en kredit som lämnas av säljaren, eller annan kreditgivare, om det görs på grund av en överenskommelse mellan denne och säljaren eller om varan eller tjänsten anges i kreditavtalet.

I förarbetena till bestämmelsen anges bl.a. följande. Systematiskt består ett kreditköp av två avtal, ett kreditavtal och ett köpeavtal. Ett kreditköp ska alltså inte ses som ett slags kreditavtal. Kraven på samband mellan kreditavtalet och köpet av varan eller tjänsten ändras något i förhållande till tidigare gällande lag. Till att börja med omfattas det fallet att det är säljaren av varan eller tjänsten som lämnar kredit. Men även krediter som lämnas av någon annan än säljaren kan omfattas. Om kreditgivaren är någon annan än säljaren, kan det vara fråga om ett kreditköp om någon av två situationer föreligger. Den första situationen är när det finns en överenskommelse mellan säljaren och kreditgivaren. Exempelvis är ett köp genom utnyttjande av en kontokortskredit ett kreditköp. Den andra situationen är när varan eller tjänsten anges i kreditavtalet. Det är inte tillräckligt att det av avtalet framgår att krediten ska användas för konsumtion eller "för bilköp" utan det krävs att köpet av en viss vara eller en viss tjänst kan identifieras genom kreditavtalet.
(prop. 2009/10:242 s. 87)

Av utredningen i målet framgår att en konsument, innan ett köp görs, kan registrera sig och ansöka om kreditprövning hos Paylevo. Vid kreditprövningen fastställer Paylevo ett belopp som konsumenten har möjlighet att handla för hos handlare som är anslutna till Paylevo. Förvaltningsrätten bedömer att detta utgör ett sådant avtal om kontokredit som anges i 2 § konsumentkreditlagen. Vidare framgår att Paylevo har ingått samarbetsavtal med de handlare som efter konsumentens köp av varan eller tjänsten överläter fakturan till Paylevo. För de köp där fakturan senare kommer att överlätas till Paylevo är det således en förutsättning att ett samarbetsavtal föreligger.

ger redan vid tidpunkten för köpet. Enligt förvaltningsrättens bedömning är det därmed fråga om en sådan överenskommelse mellan kreditgivaren och säljaren som anges i definitionen av kreditköp i 2 § konsumentkreditlagen. Förvaltningsrätten finner således att Paylevo i sin verksamhet ingår kreditavtal med konsumenter, som sedan genomför kreditköp. Paylevo lämnar därmed kredit till konsumenter på det sätt som anges i 4 § LVK.

Paylevos verksamhet kräver således tillstånd enligt LVK. Paylevo saknar sådant tillstånd och har inte heller ansökt om det. Bolaget har därmed inte rätt att tillhandahålla den aktuella tjänsten. Finansinspektionen har därför haft fog för att förelägga Paylevo att upphöra med verksamheten. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga 2 (DV 3109/1A).

Eva Gullfeldt

Rådman

Nämndemännen Jan Ersson, Kerstin Espman och Maj Ferdinandsson har också deltagit i avgörandet.

Elisabeth Kornfeldt har föredragit målet.

2015-11-17

B E S L U T

Paylevo AB
Att. Verkställande direktören
Mäster Samuelsgatan 42
111 57 STOCKHOLM

FI Dnr 15-13749
Delgivning nr 1

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Föreläggande att upphöra med tillståndspliktig verksamhet**Finansinspektionens beslut**

1. Finansinspektionen förelägger Paylevo AB (org.nr. 556906-0477) att senast den 30 november 2015 upphöra med viss verksamhet med konsumentkrediter.

24 § lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

2. Beslutet gäller omedelbart.

35 § fjärde stycket lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

3. Finansinspektionen förenar beslutet i punkten 1 med ett löpande vite om 50 000 kronor per kalendermånad efter delgivning som föreläggandet inte har följts.

32 § lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter

Hur man överklagar, se *bilaga*.

Ärendet

Paylevo AB (bolaget eller Paylevo) är sedan den 11 mars 2013 registrerat hos Finansinspektionen som finansiellt institut enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet (AnmL). Den 9 september 2015 inledde Finansinspektionen en undersökning om Paylevo drev tillståndspliktig verksamhet enligt lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter (LVK). Finansinspektionen skickade därför en förfrågan om Paylevos verksamhet. Bolaget inkom med svar den 6 oktober 2015. Med anledning av bolagets svar begärde Finansinspektionen den 8 oktober 2015 att bolaget skulle yttra sig över Finansinspektionens preliminära bedömning att bolaget drev sådan verk-

samhet som är tillståndspliktig enligt LVK och att Finansinspektionen övervägde att ingripa mot bolaget. Den 20 oktober 2015 inkom bolagets yttrande.

Bolagets verksamhet

Paylevo tillhandahåller en tjänst som innebär att konsumenterna när Paylevo ingått samarbetsavtal med en handlare kan använda bolaget som alternativ för betalning vid köp hos handlaren. En konsument som väljer att använda Paylevo för inköp av vara eller tjänst hos en handlare genomgår före ett köp en kreditprövning av Paylevo. Efter en godkänd kreditprövning ställer handlaren, genom Paylevos försorg, ut en faktura till konsumenten för köpet av varan eller tjänsten. Fakturan överläts sedan omedelbart till Paylevo, som därefter fakturerar konsumenten. Bolaget betecknar verksamheten som factoring.

Tillämpliga bestämmelser

Yrkesmässig verksamhet som består i att lämna eller förmedla krediter till konsumenterna utgör tillståndspliktig verksamhet enligt 4 § LVK. Tillstånd krävs inte om något annat framgår av 5 § LVK, som innehåller ett antal undantag från tillståndsplikt.

Om någon driver verksamhet som omfattas av LVK utan att vara berättigad till det, ska Finansinspektionen enligt 24 § LVK förelägga denne att upphöra med verksamheten. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Av 32 § LVK framgår att Finansinspektionen får förena ett beslut om föreläggande enligt LVK med vite.

Enligt 35 § fjärde stycket LVK följer att Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande ska gälla omedelbart.

Finansinspektionens bedömning

Factoring

En factoringverksamhet går ut på att förvärva utställda fordringar, ofta till ett lägre pris än det belopp som fordringen medför rätt att kräva. Sådan verksamhet omfattas inte av LVK eftersom bolaget inte lämnar en kredit, men om den finansieras med inlåning från allmänheten är verksamheten att betrakta som en finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Factoring kan beskrivas som förvärv av ett redan existerande kreditförhållande. Någon ytterligare skuldbörda, eller ny kredit, uppstår inte genom factoring.

Kreditgivning och lagen om viss verksamhet med konsumentkrediter

I LVK anges inte närmare vad som avses med att lämna krediter till konsumenterna. Lagen är dock tänkt att träffa alla former av lämnande eller förmedlande av

krediter till konsumenter. Det får anses stå klart att ingående av sådana avtal som i 2 § konsumentkreditlagen (2010:1846) betecknas som ett kreditavtal respektive kreditköp – dvs. avtal om lån, kontokredit, betalningsanstånd eller liknande samt kreditköp – utgör lämnande av kredit i den mening som avses i 1 § första stycket LVK. Eftersom konsumenten vid utnyttjande av Paylevos tjänst finansierar sitt köp hos handlaren med en kredit, görs ett kreditköp i konsumentkreditlagens mening och en kredit lämnas i den mening som avses i LVK.

Frågan är då om sådana krediter kan anses lämnade i LVK:s mening av Paylevo trots att det är handlaren som lämnar betalningsanstånd i det första transaktionsledet.

Vid prövning av den frågan noteras för det första att det är konsumenten som väljer huruvida Paylevos tjänst för betalning över huvud taget ska brukas. Vid factoring saknar gäldenären inflytande över huruvida fordringen i fråga ska överlåtas eller inte, och tillfrågas i de allra flesta fall inte heller innan sådan överlåtelse sker. Om det däremot är fråga om ett kreditköp eller annat kreditavtal är det konsumenten som väljer om kontant betalning ska ske eller om någon form av kredit önskas. Paylevos tjänst liknar i detta avseende kreditgivning. Konsumentens val att utnyttja Paylevos tjänst medför att en ny skuldbörda tillkommer vilket, som anges ovan, inte är fallet vid factoring.

En ytterligare likhet med kreditgivning i Paylevos tjänst är att konsumentens köp föregås av en kreditprövning hos Paylevo. Det är det normala vid kreditgivning. Vid factoring torde det däremot i allmänhet inte förekomma att den som i ett senare skede – inom ramen för ett factoringförfarande – förvärvar en fordran, gör en kreditprövning avseende en enskild gäldenär innan denne åtar sig någon förpliktelse i förhållande till den ursprungliga borgenären.

Det kan också noteras att kredittiden vid brukande av Paylevos tjänst är kort – ofta inom 30 dagar. Det medför att de skyddsintressen gör sig gällande som LVK tillkommit för att värna, nämligen konsumentens utsatthet vid krediter med korta löptider, s.k. snabbblån. Krediter som lämnas av en handlare själv har undantagits från LVK:s tillämpningsområde bl.a. av det skälet att kredittiderna i normalfallet är förhållandevis långa (se prop. 2013/14:107 s. 46).

Finansinspektionen finner på grund av det anförda att Paylevo genom sin tjänst lämnar krediter till konsumenter i den mening som avses i 1 § första stycket LVK.

Paylevo framställer eller säljer inga tjänster eller varor till konsumenter på det sätt som avses i 2 kap. 3 § första stycket 4 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Paylevo har inte heller något sådan tillstånd som avses i 5 § första stycket 1 LVK. Vidare omfattas Paylevo inte av någon av de andra undantagen från tillståndsplikt som anges i 5 § LVK. Det sagda leder fram till slutsatsen att Paylevos tjänst inte får tillhandahållas om Paylevo inte har tillstånd att driva verksamhet enligt LVK.

Eftersom Paylevo inte har tillstånd enligt LVK och inte heller har ansökt om tillstånd enligt samma lag före den 1 januari 2015, har Paylevo inte rätt att driva verksamhet genom att tillhandahålla den nu aktuella tjänsten. Därför ska Paylevo föreläggas med stöd av 24 § LVK att upphöra med den verksamheten. Mot bakgrund av att verksamheten riktar sig till en potentiellt stor grupp konsumenter som utan dröjsmål bör få del av det skydd som LVK är avsedd att ge finns skäl att beslutet att upphöra förenas med en kort tidsfrist och att det ska gälla omedelbart.

Föreläggande får enligt 32 § LVK förenas med vite. Vitet ska fastställas till ett belopp som kan antas förmå bolaget att följa föreläggandet. Finansinspektionen bedömer att ett löpande vite om 50 000 kronor per påbörjad kalendermånad efter delgivning som föreläggandet inte efterföljts är ändamålsenligt i detta avseende.

FINANSINSPEKTIONEN

Johan Terfelt
Avdelningschef
Marknadsuppföranderätt

Gustav Jansson
Jurist

Kopia för kännedom:
Bolagets revisor
Konsumentverket

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kamrarrätten i Stockholm.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kamrarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten inom tre veckor från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kamrarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kamrarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kamrarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kamrarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.